

'Regelmatig worden mijn potten gebruikt voor tentoonstellingen'

Ab Kuypers

Verzamelen kan o zo gemakkelijk een passie worden. Nu is daar misschien niets op tegen, toch zullen verschillende verzamelaars beseffen dat er op een gegeven moment aan hun 'woede' grenzen zijn. In ons tweede verhaal over verzamelaars in bijenland worden er grenzen gesteld. Wil van Holland heeft zich toegelegd op het verzamelen honingpotten, waarmee het eens ook allemaal begon. Misschien is het daarom dat ze een beetje verontschuldigd kijkt wanneer zij mij ook die andere 'bijzaken' toont bij het bezien van haar honderden honingpotten.

140

Wil van Holland bij haar honingpotten. Foto Ab Kuypers

Een passie?

Het eerste wat opvalt wanneer je via de serre de woning van de familie Van Holland betreedt is de flinke uitstalling aan aardewerk honingpotten. Het is het hoofdbestand van de verzameling van Wil van Holland. Je zou misschien op de gedachte kunnen komen dat hier aan bedrijfs promotie wordt gedaan. De heer des huizes beheert immers zijn imkersbedrijf 'De Werkbij'. Niets is echter minder waar. Hier staat in velerlei kleur en vorm de passie van Wil van Holland tentoongesteld. Die beweert 'zelf niets met bijen te maken te hebben', maar wel veelvuldig op markten en beurzen aanwezig is ten behoeve van het bedrijf. 'Toen ik Cees leerde kennen wist ik amper van het

bestaan van bijen af. Door ons bedrijf ben ik met het verzamelen van honingpotten begonnen. Je weet hoe dat gaat, je krijgt eens wat van mensen die denken dat je daar wel in geïnteresseerd bent. Omdat het vaak leuke dingen zijn bewaar je ze. Langzaam aan werden het er steeds meer.'

In haar jeugd jaren had Wil van Holland al een verzameling beeldjes van poezen aangelegd. Toen eenmaal de 'bijengekte' toesloeg werd deze aan de kant gedaan.

Grenzen

'We komen overal op markten en beurzen, daar kom je ook van alles tegen wat iets met bijen te maken heeft en dus het verzamelen waard is,' vervolgt zij haar verhaal. 'Daardoor kwam er van lieverlee ook allerlei ander materiaal bij. Maar daar ben ik toch weer op terug gekomen, dat werd me allemaal te veel. Ik verzamelde op een gegeven moment bijvoorbeeld ook kleding waar bijen op voorkomt. Behalve dat dit toch wel een kostbare aangelegenheid is neemt het ook veel plaats in en het is bewerkelijk om het netjes te houden. Dus daar heb ik een eind aan gemaakt en heb alle kleding verkocht. Nu richt ik me vooral op honingpotten. Maar ik moet daarbij aantekenen dat ik ook bijzondere verpakkingen van honing bewaar. Als er maar iets van bijen op terug te vinden is. Oh ja, het lukt echt nog wel nieuwe dingen op de kop te tikken. Op rommelmarkten en zo kom je nog wel eens aardige spullen tegen.'

Vroeger bewaarde zij ook gewone honingpotten met bijzondere etiketten. Maar ook daarmee is zij gestopt, al heeft ze nog wel plakboeken vol met etiketten. Een verzameling overigens die ooit door een van haar dochters is begonnen. 'Maar eigenlijk doe ik daar nu niet veel meer mee. Ik ga althans niet meer op zoek naar nieuwe exemplaren. Net zoals met het sparen van bijenpostzegels. Dat doe ik er vooral voor de aardigheid bij. Ik ben daar niet zó serieus mee bezig.'

Contacten

'Sinds een tijdje correspondeer ik met een Engelse mevrouw, die ook honingpotten verzamelt. Via een cursus Engels die ik volgde ben ik met haar in contact gekomen. Ik heb haar toen foto's van mijn verzameling opgestuurd. Als zij iets tegenkomt in Engeland dat voor mij interessant is brengt zij dat voor mij mee. Zelf

heeft zij overigens helemaal niets met bijen te maken.' Hoewel Wil zelf nooit verder dan Frankrijk is geweest komen haar potten uit geheel Europa, meegebracht van vakanties, door haar kinderen en bekenden. 'Maar ook gebeurt het wel dat er zo maar mensen spullen komen brengen alleen maar omdat zij weten dat ik hiermee bezig ben. Soms is dat trouwens wel eens lastig ook. Er zit wel eens spul bij waar ik eigenlijk niets aan heb. Maar je kunt hen niet voor het hoofd stoten, natuurlijk, dus pak ik het dan toch maar aan.' Uit de verzameling van Wil worden regelmatig spullen gebruikt voor projecten en tentoonstellingen over

bijen. Zo heeft vorig jaar een Barnevelds museum langere tijd honingpotten van haar geleend. 'Maar zelf ga ik niet met mijn verzameling op stap hoor. Het staat hier gewoon thuis uitgesteld. Tijdens onze jaarlijkse open dag, maar ook daarbuiten wel, komen klanten wel eens kijken. Ik wordt ook wel opgebeld door belangstellenden. Daarom overwegen wij toch wel om de hele verzameling in mooie vitrines, achter glas te gaan bewaren en dan een mooi plaatsje in onze bedrijfshal te geven. Een enkele keer mag een heel mooie pot wel eens even in de kamer staan.'

bijen FOTO VAN DE MAAND

De bijenstal van VBBN subvereniging 'De Heidebloem' in Haaksbergen. De stal is medio 1990 met eigen krachten gebouwd. De gemeente Haaksbergen stelde de grond, grenzend aan de heemtuin van het IVN gratis ter beschikking en kende een subsidie toe voor de aanschaf van materialen. De stal biedt onderdak aan 15 volken. Elk jaar wordt door de stalbeheerder aan schoolklassen van basis- en voortgezet onderwijs uitleg gegeven over het leven van bijen. De foto is van K.E. van den Berg.